

Wilfried Nelles (2007)

Praví muži

Co je to „pravý muž“? Je to Arnold Schwarzenegger nebo spíš Brad Pitt, Mario Adorf, Klaus Kinski, Heinz Erhardt nebo Harald Schmidt? Nebo je to někdo takový jako můj soused, který má pět dětí s jednou ženou, se kterou toho moc nenamluví, několik vnuků, jehož život se točil hlavně kolem práce a který i s Parkinsonovou nemocí v téměř osmdesáti letech pracuje za každého počasí na své velké zahradě a v sedmdesáti s klidem posekal kosou louku o tisíci čtverečních metrech? A co jemní a drobní muži? Kde ti mají své místo v galerii mužů?

Pravý muž je ten, který přijímá sebe sama, takového jaký je.

To je všechno. Neexistuje žádný vzor, kromě jediného: a tím je vlastní otec. Ne ve formě ideálu, ale jako reálná síla, která v člověku působí. Pravým mužem je proto ten, který přijímá svého otce takového, jaký je.

V rámci rodinných konstelací existuje pěkný rituál, který to ozřejmuje: mužská linie nebo řada mužských předků. Jednomu muži se za záda postaví jeho předkové – jeho vlastní otec, jeho otec atd. Nebo otec, oba dědečkové, čtyři pradědové atd. Jestliže se podaří dobře vyřešit případné zápletky, jestliže jsou všichni akceptováni na svém místě, lze pozorovat, bez toho aby kdokoli cokoli udělal, dva úžasné pohyby: Muž, který má v zádech své mužské předky, začne doslova a do písmene růst. Vyzařuje velkou důstojnost a sílu, takovou klidnou, uvolněnou skoro jemnou sílu, která vychází ze souladu sama se sebou. Druhého pohybu si lze všimnout u žen, které tuto konstelaci sledují: Jejich tváře začnou zářit. Bez výjimky mluví o tom, že pohled na mužskou linii vzbuzuje jejich zájem a hřeje je u srdce.

Muži, kteří tam stojí, jsou úplně obyčejní: malí nebo velcí, tlustí nebo tenčí, silní nebo slabí, tvrdí nebo poddajní. Nemá to nic společného s tím, jaký jsou typ, nic s nějakým určitým druhem mužnosti. Je to způsobeno silou, která všemi prochází a skrze ně se projevuje rozdílným způsobem, a především je to dáno přijetím této síly. V takové konstelaci člověk

Ukázka z knihy Amorův šíp

Napsal uživatel Administrator

Úterý, 29 Květen 2012 16:50 - Aktualizováno Úterý, 09 Říjen 2012 13:40

může skutečně vnímat, jak skrze všechny muže proudí mužská síla. Jestliže ji člověk přijímá takovou, jaká je, dostává se mu jí. Jelikož je předávána prostřednictvím předků, znamená to, že člověk bere předky takové, jací jsou. Potom se stává celým mužem. Muž získává mužství přijetím otce, nehledě na to, jaký to byl člověk, jak se choval, jestli byl slabý nebo silný. Síla vychází ze souhlasu.

Za tímto účelem se muž musí často odtáhnout od své matky, zejména tehdy, jestliže ona odmítá otcovu mužnost a tajně mu dává najevo, že on nesmí být stejný jako jeho otec – v takovém případě se muž musí vědomě postavit vedle svého otce a matce dát najevo, že je mužem jako on a že smí být takový jako otec.

Je to velmi těžká cesta, protože většinou jsme matčini chlapci. Někteří z nás možná o trochu více, někteří možná méně, ale většina z nás se nachází pod matčíným vlivem. V synovi totiž žena může bezpečnějším způsobem milovat to, co je mužské. Synové nejsou hrubí, neublížíjí jí, nechťejí od ní jen „to jedno“ – nepřichází v úvahu sex a všechna rizika, která jsou s ním spojena (nebo byla spojena minimálně do doby, než byla objevena antikoncepce).

Díky tomu zauímají synové často v matčině srdci důležité místo – a to místo muže (jedná se o ženskou obdobu sexuálního zneužívání dcery otcem, pouze s tím rozdílem, že incest mezi matkou a synem může být sice sexuálně zbarven, ale všeobecně je v emocionální rovině, zatím co mezi otcem a dcerou je explicitně sexuální). Syn se díky tomu dostává do zvláštní pozice – cítí se tajně rovnocenný otci, nebo má nad ním dokonce navrch. K tomu přispívá to, že ve většině rodin je účast muže nedostatečná. Pod slovem účast nemyslím pouze čas, který tráví doma. Mužova účast v rodině může být vysoká, i když se během týdne vyskytuje doma jen velmi málo. Z velké části to záleží na tom, jestli ho žena ctí jako svého muže a otce svých dětí. Neboť žena je gravitačním centrem rodiny a její postoj k muži určuje rozhodujícím způsobem jeho postavení v rodině.

Pro syna, který (částečně) zauímá postavení svého otce, je to velmi svůdné: Cítí se být větším než je, neboť zauímá u maminky zvláštní místo. Má to mnoho podob a důsledků, chci se zde zmínit pouze o nejdůležitějších: Díky tomu mu uniká podstatná část mužství – zažívá svou mužnost vždy skrze pohled ženy. Pokud vnitřně nepřistoupí ke svému otci, tak se v sobě nevyzná. Na to, že je mužem, potřebuje potvrzení ženy. Jedná se o nezdravou závislost, která má charakter posedlosti.

K čemu to vede, jsem před nedávnem s úžasem zjistil v letadle. Letuška mi nabídla časopis,

Ukázka z knihy Amorův šíp

Napsal uživatel Administrator

Úterý, 29 Květen 2012 16:50 - Aktualizováno Úterý, 09 Říjen 2012 13:40

Men's Health. Již název svědčil o ztrátě identity. V překladu to znamená „Mužské zdraví“. Časopis s takovým názvem by samozřejmě nikdo nekupoval, tak dítě dostalo americké jméno. A o co se tam jedná? O – a ještě jeden amerikanizmus – „Fitness“ za účelem uspokojení ženské touhy. Všechno se točí kolem sexu, ale kolem zcela určitého, moderního druhu sexu. Matčini chlapi jsou podřízeni diktátu: Co vše může, měl by a musí „muž“ udělat (heslo „Workouts“), aby získal perfektní tělo a aby jeho pomocí mohl uspokojit ženu? Jak nejlépe dosáhnout toho posledního, si nechají mladí muži našeptávat od hostujících autorek. Za tím vším se skrývá vnitřní nutkání všech matčiných chlupců. Jak mohu maminku učinit šťastnou? S mužností ani s mužským zdravím to nemá nic společného.

Muži spějí k tomu, aby se stali hlupáky a ženskými hračkami. Nedávno jsem četl ve víkendové příloze novin Kelner Stadt-Anzeiger působivé pojednání o tom, jak se v ženských časopisech, filmech nebo reklamních spotech systematicky dělají z mužů hlupáci (napsala to žena). Muži se zde ukazují pouze jako „necitliví idioti“ nebo jako pouhé objekty touhy.

To je politováníhodné, a to nejen z mužského hlediska (ostatně z ženského pohledu je to z dlouhodobého hlediska ještě smutnější), ale je to hodně nebezpečné z mnoha důvodů. Může to mít za následek to, že se přirozená mužská agresivita vyvíjí násilným způsobem. Může se to dít zcela nevědomě a za našimi zády – a pravděpodobně se to již děje. Hledání příčin stoupající agresivity mladých mužů se pravděpodobně ubírá zcela špatným směrem, ve formě šílených násilných činů mladých mužů si hledá pravděpodobně svou cestu zoufalá, zmrzačená mužnost.

Může to být, jak se domnívá ona autorka, důsledek feminizmu. Spíše se však jedná o důsledek dominance ženy v rodině a situace ve výchově. Až do ukončení základní školy se tam chlapec neseťkává téměř se žádným dospělým mužem a jestliže ano, pak se jedná většinou o někoho, kdo se bojí žen. Nic to však nemění na tom, že si za to muži mohou sami, když dopustí, aby se tak s nimi zacházelo. Záleží pouze na nich, jestli se budou hlásit sami k sobě a ke své mužnosti – se souhlasem žen nebo bez něj. K tomu je zapotřebí nastoupit vnitřní cestu k otci.

Vnitřní cesta od matky k otci, a všeobecně k mužům, se dříve uskutečňovala pomocí iniciačních rituálů. Dnes ji musí ujit každý muž sám. Především ženy, mu v tom nemohou být nápomocny!

Není to vůbec lehká cesta – nejen pro ty muže, jejichž otec byl sám slabý, jeho mužnost byla

zakrnělá, nebo byl třeba traumatizovaný válkou nebo násilím, případně se jednalo o zločince. Také ve všech ostatních případech vyžaduje krok z matčina dosahu celého muže. U matky může muž zůstat stále malý, být stále dítětem, chlapcem; u otce musí dospět.

Umělé iniciační rituály, tak jak se často nabízejí ve skupinách zaměřených na sebepoznání, příliš tomuto procesu nepomáhají. Nejsou již kulturně integrované, neodpovídá jim žádná kulturní realita. Vzhledem k tomu nemohou podporovat mužskou identitu. Trvale posilující mohou být v případě, že člověku otevrou cestu k otci. Tuto vnitřní cestu lze nastoupit kdykoli, dokonce i tehdy, jestliže je otec již dávno mrtev. Je důležitá pro každého muže.

Pravé ženy

Pro ženy platí to samé. Mnohé ženy dnes odvozují své sebevědomí z boje proti mužskému pohlaví nebo ze své schopnosti prosadit se v mužských oborech. Jedná se o umělé sebevědomí, nemá žádnou vnitřní sílu, je vnitřně prázdné. To platí zejména tehdy, jestliže je to provázeno devalvací ženskosti, v té podobě, jakou ji prožívala a reprezentovala matka.

V moderním vnějším ztvárnění ženskosti existuje pozoruhodný rozpor: Vyzývá se ženství, „Velká matka“, „bohyně“ – jedním slovem – ideál, ale konkrétní žena, matka, která se místo toho, aby byla zaměstnaná a výchovu dětí přenechala někomu jinému, se o své děti sama stará a je pouze „ženou v domácnosti“, je v nejlepším případě soucitně vysmívána a dost často tajně opovrhována.

To samé platí o vlastní matce z masa a kostí. Snášíme ji, případně se soucítí s jejím politováníhodným osudem ženy, ale nepřijímá se. Moderní žena se cítí být lepší ženou, převyšující svou matku – a tím se odřezává od své ženskosti.

To vyjde na světlo, když se dcera dívá matce do očí a říká jí: „Maminko, jsem lepší než ty.“ Může se to udělat jako vnitřní proces v rámci imaginace nebo v rámci konstelace, kdy se žena dívá do očí zástupkyně představující její matku.

Nikdo nevydrží dívat se matce do očí a vyslovit tuto větu: „Jsem lepší“. Je úplně jasné, že není reálná, a že dceru odděluje od matky. Místo, aby dcera díky tomuto požadavku byla silnější, zůstává trucovitým dítětem. Žena dosáhne své ženské síly, až když se skloní před matčinou převahou a pokloní se jí. Nepotřebuje pak již bojovat za ostatní ženy a jejich práva, všechno

jsou to totiž boje o matku a pro ni. Kdo matku přijme, nemá už takový nesmysl zapotřebí.

Pravá, silná žena je žena, která přijímá sebe samu a svou ženskost. Ne jako něco zvláštního, jako něco, na co by měla být hrdá- tedy jako by se jednalo o něco lepšího, než být mužem. Jednoduše je s tím srozuměná. Srozumění s vlastním ženstvím vzniká a sílí do té míry, do jaké žena akceptuje svou matku, takovou jaká je. Vše ženské přichází prostřednictvím matky, nelze ji nikterak obejít.

Nejedná se při tom o to, aby žena odpovídala nějakému určitému obrazu. Tyhle obrazy se stále mění. Všechny vzory (před – obrazy) vzdalují člověka od sebe sama.

Také matka nebo babička nemají jako vzory posilující účinek, ani ony, jestliže si z nich žena udělá vzor nebo se je snaží dosáhnout, jí nedovolí, aby se dostala sama k sobě. Každá žena ale dostala svou ženskost prostřednictvím svých ženských předků, zejména prostřednictvím matky a je s nimi se všemi spojená svým osudem. Tím, že je akceptuje takové, jaké jsou, tím, že přijme jejich zkušenosti, jejich životy a osudy takové, jaké byly, přijímá sebe sama jako ženu.

Matčinu chlapci odpovídá tatínkova holčička. Nejkrásnější, nejvíce přitažlivější, nejsvůdnější ženy jsou tatínkovy holčičky. Ony se totiž již velmi brzy naučily, jak si otce omotat kolem prstu. Také muž může v dceři s menším rizikem milovat to, co je ženské, než v dospělé ženě. Může to být zcela nevinné a neškodné (a také tomu tak ve většině případů je), ale může to vést až k incestu. Sexuálně zneužívané dcery jsou většinou tatínkovy holčičky a v dospělosti zůstávají v roli oběti nebo svůdkyně.

Otec se od dcery většinou odtáhne, začne-li vnímat ve vztahu otec –dcera erotické prvky. To má ale na mnohé dcery stejný vliv jako uskutečněný incest: Touží tajně po místě po otcově boku, cítí se být od něj odmítnuta a zlobí se na něj (což neznamená, že by jednoznačně chtěla mít s otcem sexuální kontakt – toho si v dětském věku není vědoma; právě proto nechápe otcovu reakci, cítí se odmítnuta a o to více po něm touží).

Co se týče schopnosti navazovat partnerské vztahy, má zvláštní postavení u otce podobné následky jako u matčiných chlapců: zůstávají věčnými milenkami. Taková žena je pro muže zpočátku atraktivní, dobře umí hrát hru, není si však jistá svou ženskostí. Potřebuje potvrzení

Ukázka z knihy Amorův šíp

Napsal uživatel Administrator

Úterý, 29 Květen 2012 16:50 - Aktualizováno Úterý, 09 Říjen 2012 13:40

muže, že je ženou – některé stále znovu, zřejmě prostřednictvím mnoha mužů. Je to jako závislost na droze, která nikdy nedojde naplnění, neboť žádný muž nemůže ženě dát takovou jistotu. Ta přijde, až když se žena obrátí ke své matce.